

[Waldorff]

overskud på egen bolig, og det er faktisk også sådan, som det fremhæves i centrum-demokraternes forslag, at det i overvejende grad er pensionister, der bliver ramt af dette overskud. Den beskatning af en lavindkomst-gruppe, som sker på den måde, er klart urimelig, og på det niveau er vi faktisk enige med centrum-demokraternes forslag. Men vi finder, at det er en fuldstændig forvridding af hele problemet, når man kun på det ene punkt griber ind i forhold til de fiktive overskud og underskud på ejerboligen. VS har tidligere fremsat forslag om øjeblikkelig op-hævelse af lejeværdibeskatningen og en af-trapning af rentefradragsretten, fordi der her ligger et middel, som kan gøre det nogenlunde muligt for folk også med lavere indkomster at have en ejerbolig, samtidig med at man fjerner fiduserne for de højere indtægter ved at fratække det fiktive underskud i boligen. Endelig ligger der altså også muligheden for her at gøre indgreb i de værdistigninger, som der sker hen ad vejen.

Alle de ting er ikke med i centrum-demokraternes forslag, og det er selvfølgelig ikke særlig forbavsende, når man kender centrum-demokraternes politik på dette område.

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Bollmann vil senere som ordfører trække linjerne op for de tanker, der ligger bag ved lovforslaget. Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om nogle af de ting, der er ført frem, og som jeg mener må være helt forkerte.

For det første kan det ikke være rimeligt, at en minister bruger udtrykket paradeforslag. Ministeren skulle nok kunne finde bedre argumenter, men det er afkræftet ved, at hver eneste taler, der har haft ordet, har vist interesse for at drøfte de problemer, der ligger bagved. Hvori ligger paraden, når forslaget rent faktisk vedrører ting, som man ikke har fået løst, og som enhver ved ikke bliver løst i forbindelse med de kommende boligforligshandlinger? Hvorfor skulle det lykkes dér, når ikke det lykkedes før? Vi har en tydelig fornemmelse af, at man ikke kommer videre.

Så må jeg måske tage det som en vittighed, når nogle antyder, at centrum-demokraterne ikke rigtig vidste noget om den

lov, der eksisterer for pensionister. Bortset fra at det er mig, der har fået den gennemført, først i Gladsaxe og senere i folketinget i 1965, ved vi naturligvis ikke ret meget om den. Men det er da også lige så indlysende klart, som både hr. Bernhard Baunsgaard og andre havde fat i, at den går på grundskatterne og en række andre afgifter, og dem alene, men i hvert fald ikke den omstændighed, at man kommer til at betale skat, fordi man ikke har gæld nok. Det har måske været en fejl af os, at vi fortrinsvis har hevet pensionister frem. Det er rigtigt, at det er den gruppe, hvor enhver kan se det, men der er mange, mange andre parcelhusejere, der, når de når op i alderen 55-60-65 år, altså før de får pension og falder ind under de regler, allerede vil være i den situation, at de har betalt gælden så langt ned, at de får overskud, og da de endnu har en forholdsvis pæn indtægt, kommer de til at betale et klækkeligt beløb i lejeværdi. Det er dér, problemet presser på, det er på grund af frygt hos folk, der nærmer sig den alder, frygt hos folk, der har villet være sparsommelige, ikke tør eller ikke vil optage gæld; det er dem, vi har villet prøve at komme til hjælp forlods, inden man begynder på alle de store drøftelser, hvor centrum-demokraterne gerne vil bidrage og har bidraget med at bede om at få undersøgt, hvad virkningerne vil være af at sætte et maksimumsfradrag på 35.000 kr. for al privat gæld fra et eller andet tidspunkt. Det vil vi gerne være med til, men man må løse dette her først. Ikke mindst efter den nye vurdering vil masser af parcelhusejere komme til at stå med et såkaldt overskud, som sandelig ikke er udtryk for, at de er særlig velhavende eller særlig velstillede, men bare udtryk for, at de enten er tvunget til eller har ønsket at spare, og derefter bliver de ramt af det her.

Jeg kunne godt lide den måde, hvorpå udtrykket »disse parcelhusejere« blev brugt af SFs ordfører, og navnlig kan jeg lide sondringen mellem parcelhusejere på den ene side og arbejderne på den anden side. Hvor er det genialt! Hvor tror man forskellen ligger? Er man ikke klar over, at hovedparten af arbejderne bor i eget hus, og at hovedparten af parcelhusejerne er lønmodtagere? Hvorfor så køre videre med denne vanvittige sondring? Men den er jo grundlaget for hele den forfejlede skattepolitik, der er ført netop over for parcelhusejerne. Man antager dem